

Vinter 1902

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Johannes Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Brevet er udateret. Johannes Larsen lavede sine første raderinger i 1902, og det nævnes, at han raderer. Alhed Larsen er hos familien på Erikshaab, og hendes mor flyttede derfra i oktober 1903. Begge Larsens drenge er født. Alhed skriver, at det er vinter.

Generel kommentar:

Alhed Larsen er i forældrenes hjem på Erikshaab med sine drenge. Hendes far, Albrecht Warberg, døde i oktober 1902, og det er formodentlig efter den tid. Søsteren, Louise (Lugge), bor endnu hjemme. Hun blev gift i 1903.

Afsendersted:

Erikshaab

Omtalte personer:

Louise Brønsted

Andreas Larsen

Georg Larsen

Johan Larsen

Christine Swane

Omtalte steder:

Akkerupvej 3, 5620 Glamsbjerg,

Danmark

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

Proveniens:

Indleveret til Det Kongelige Bibliotek af Larsen-familien

DOKUMENTINDHOLD

Alhed beder Johannes Larsen finde rester af noget kjolestof og enten sende eller medbringe det. Han må også skynde på skrædderen. Alhed regner med, at Johannes Larsen raderer.

Ungerne er søde, men Lugge (søsteren Louise) har fået et tilbagefald.

TRANSSKRIFTION

Lille go'e Lavs!

Kunde Du ikke være saa sød at gaa op paa Loftet i den store, grønne Kiste og finde nogle Klude som min skotsktærnede Kjole, de ligge rullede sammen (vistnok paa Bunden til højre) og sende mig dem strax til Reparation af min Kjole. Hvis Du kommer strax [ordet overstreget] Fredag, kan Du tage dem med, kommer Du først Lørdag, maa Du sende dem. Vil Du vedlægge to gamle Opslag som det rødtærnede Liv, jeg har faaet af Christine, det ene har Puf vist anbragt i Madskabet, det andet er i F [bogstavet overstreget] den firkantede Fløjsæske paa Skabet ved Din Seng. Mens jeg er ved Tøjspørgsmaalet, saa pas endelig Skræderen, at han faar det hele færdig til Dig, jeg glæder mig meget til at faa Dig saa fin og køn. – Jeg er meget spændt paa, om der er Brev nu med Posten, jeg længes meget efter at høre, hvordan Du lever, længes i det hele forfærdelig efter Dig. Du raderer vel? Tænk, i Morgen er det 8 Dage, siden jeg hørte eller saa noget til Dig. – Vil Du ikke gaa til Grosserereren med Kontrabogen og den lille gule Seddel, men Kludene paa [ordet overstreget] maa ikke komme sammen med det, da det kan forsinke dem, det er ikke sagt, det andet kan blive hentet strax i Højrup. – Doktoren var her i Gaar, Lugge fik lov at staa op i Dag, men hun fik desværre Tilbagefald i Nat. – Ungerne er søde og flinke, men kedelig med den Vinter, jeg havde glædet mig til at køre ud med dem

1000 Mill. Hilsner

Posten Din egen Alhed

jeg elsker Dig knusende

Lille gæst Lauri!
Kunde du ikke være her al gas op
paa Loftet i den store, grønne
Runde og finde nogle Runder som
min skæbnerede Kjal, de Rige
rullede sammen (endnu paa Mær-
den til højre) og sendt mig den
brax til Reparation af min
Kjal. Hvis du kommer ~~her~~
Frederik, kan du tage den med,
kommer du først Lørdag, maa
du sende den. Vil du bedst

Lo gamle Opelag, som det sidste
vilde liv, især paa af Christine
det ene har Puf vist anbragt
i Madkaput, det andet er i
F den firkantede Flojleauke paa
Skabt ved sin Plag. Men is
er ved Tøjspørgemalet, saa paa
endelig Skæderne, at han faar
det hele paa sig til sig glæder
sig meget til at paa sig saa fine
og Røde. — Is er meget spændt
paa, om der er Røde i med
Posten, is længe meget efter at
hans kvindes det lever, længe
i det hele forfarvel efter sig.
du raderer vel? Længe, i Maa
er det 8 Dage, siden is hørte
eller saa meget til sig. — Vil
du ikke paa til Grossererne

med Kondrabarn, og den lille gule
Pordel, men Kluden paa maa
ikke, kender sammen med det, da
det kan forsinke den, det er
ikke hast, det andet kan blive
beholdt strax i Højning. — Særlig
saa her: Gaar, ligge paa lov
at staa op i de, men læn
fiss den samme Tilbagefald;
Nat. — Ungerne er søde
og flinke, men bedst med
den Vinken, is havde glædet
sig til at høre ind med den

1000 Mæll Måll
Posten Din egen A
is elsker sig Mæll